

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	654 - 01 - 33
Дата	16 / 03 / 2016 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

35
//

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 73, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект за Закон за изменение и допълнение на **Наказателния кодекс** с мотиви към него.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и приемане съгласно установения ред.

София, 16.03.2016 г.

ВНОСИТЕЛИ :

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

Обн., ДВ, бр. 26 от 2.04.1968 г., в сила от 1.05.1968 г., попр., бр. 29 от 12.04.1968 г., изм., бр. 92 от 28.11.1969 г., изм. и доп., бр. 26 от 30.03.1973 г., доп., бр. 27 от 3.04.1973 г., изм., бр. 89 от 15.11.1974 г., в сила от 1.03.1975 г., изм. и доп., бр. 95 от 12.12.1975 г., изм., бр. 3 от 11.01.1977 г., доп., бр. 54 от 11.07.1978 г., бр. 89 от 9.11.1979 г., изм. и доп., бр. 28 от 9.04.1982 г., в сила от 1.07.1982 г., попр., бр. 31 от 20.04.1982 г., доп., бр. 44 от 5.06.1984 г., изм. и доп., бр. 41 от 28.05.1985 г., доп., бр. 79 от 11.10.1985 г., попр., бр. 80 от 15.10.1985 г., изм. и доп., бр. 89 от 18.11.1986 г., попр., бр. 90 от 21.11.1986 г., изм., бр. 37 от 16.05.1989 г., в сила от 16.05.1989 г., бр. 91 от 24.11.1989 г., в сила от 24.11.1989 г., бр. 99 от 22.12.1989 г., в сила от 22.12.1989 г., доп., бр. 10 от 2.02.1990 г., изм., бр. 31 от 17.04.1990 г., изм. и доп., бр. 81 от 9.10.1990 г., в сила от 9.10.1990 г., бр. 1 от 4.01.1991 г., бр. 86 от 18.10.1991 г., попр., бр. 90 от 1.11.1991 г., изм., бр. 105 от 19.12.1991 г., доп., бр. 54 от 3.07.1992 г., в сила от 3.07.1992 г., изм. и доп., бр. 10 от 5.02.1993 г., бр. 50 от 1.06.1995 г.; Решение № 19 от 12.10.1995 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 97 от 3.11.1995 г.; доп., бр. 102 от 21.11.1995 г., в сила от 21.01.1996 г., изм. и доп., бр. 107 от 17.12.1996 г., бр. 62 от 5.08.1997 г., изм., бр. 85 от 26.09.1997 г.; Решение № 19 от 21.11.1997 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 120 от 16.12.1997 г.; доп., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 85 от 24.07.1998 г., доп., бр. 132 от 10.11.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 133 от 11.11.1998 г., изм. и доп., бр. 153 от 23.12.1998 г., бр. 7 от 26.01.1999 г., изм., бр. 51 от 4.06.1999 г., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 21 от 17.03.2000 г., бр. 51 от 23.06.2000 г.; Решение № 14 от 23.11.2000 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 1.12.2000 г.; доп., бр. 41 от 24.04.2001 г., изм., бр. 101 от 23.11.2001 г., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.09.2002 г., бр. 26 от 30.03.2004 г., бр. 103 от 23.11.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 24 от 22.03.2005 г., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 1.09.2005 г., изм., бр. 76 от 20.09.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 75 от 12.09.2006 г., в сила от 13.10.2006 г., бр. 102 от 19.12.2006 г., бр. 38 от 11.05.2007 г., бр. 57 от 13.07.2007 г., в сила от 13.07.2007 г., изм., бр. 64 от 7.08.2007 г., доп., бр. 85 от 23.10.2007 г., в сила от 23.10.2007 г., изм., бр. 89 от 6.11.2007 г., доп., бр. 94 от 16.11.2007 г., изм. и доп., бр. 19 от 22.02.2008 г., изм., бр. 67 от 29.07.2008 г., бр. 102 от 28.11.2008 г., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., доп., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 10.04.2009 г., доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., г. изм., бр. 80 от 9.10.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 102 от 22.12.2009 г., в сила от 22.12.2009 г., изм. и доп., бр. 26 от 6.04.2010 г., доп., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., изм. и доп., бр. 33 от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г., бр. 60 от 5.08.2011 г., доп., бр. 19 от 6.03.2012 г., изм. и доп., бр. 20 от 9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., бр. 60 от 7.08.2012 г., в сила от 8.09.2012 г., изм., бр. 17 от 21.02.2013 г., доп., бр. 61 от 9.07.2013 г., изм. и доп., бр. 84 от 27.09.2013 г., бр. 19 от 5.03.2014 г., в сила от 5.03.2014 г., изм., бр. 53 от 27.06.2014 г., доп., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 14 от 20.02.2015 г., изм. и доп., бр. 24 от 31.03.2015 г., в сила от 31.03.2015 г., доп., бр. 41 от 5.06.2015 г., в сила от 6.07.2015 г., изм. и доп., бр. 74 от 26.09.2015 г. В сила от 01.01.2016г.

§ В Чл.108 се правят следните изменения и допълнения:

1.1.в ал.1 преди думата „фашистка“ се допълва изразът „**неолиберална идеология,**“, а изразът „до пет хиляди лева“ в края на изречението, се заменя с израза „**от три до пет хиляди лева**“

София, 16.03.2016 г.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

Политическата философия на неолиберализма и неговите признаци, изразяващи се в тоталната приватизация, дерегулация и намаляване ролята и мащаба на държавния сектор, т.нар. свободен пазар и ненамеса на държавата в икономическите процеси, засилване ролята на частния сектор и др. доведоха страната ни до състояние на колонизирана територия, на „икономическа пустиня“, до унищожителен и всеобхватен колапс. Неолиберализмът буквално изтри конституционно гарантираните социални задължения на държавата спрямо нейните граждани, в резултат от което икономическата и демографската картина в страната днес са ужасяващи. Благодарение именно на неолибералната доктрина можем спокойно да направим заключението, че днес българинът е икономически роб на частните монополи в енергетиката и водоснабдяването, прикован слуга на чуждестранните банкови и кредитни институции и безброй други търговски дружества. Безценните ни подземни богатства и природни ресурси попаднаха в ръцете на чужди колонизатори, които изсмукват милиарди евро от страната ни, които в противен случай биха могли да бъдат използвани за икономическото възраждане и социалните нужди на българското общество. Под давлением на чужди държави вътрешни неолиберални кръгове извършиха най-криминалната приватизация без аналог в световен мащаб, като по този начин страната ни бе лишена брутално от своята индустриална мощ. Неолибералната вакханалия съвсем целенасочено и чрез различни криминални методи ликвидира над 2000 структурно определящи държавни предприятия на цена 1/10 от реалната им пазарна стойност. Предприятия, които генерираха държавни приходи в размер на десетки милиарди щатски долара на годишна база. Лека и тежка промишленост, земеделие, индустрии, които гарантираха работните места за българското население. Неолибералните кръгове създадоха и олигархията в страната ни чрез подставени лица, които от своя страна награбиха най-апетитните и печеливши държавни заводи, фабрики и др. Днес същите тези олигарси експлоатират без капка срам децата на строителите на заграбеното им богатство. Неолибералната теза за ненамеса на държавата в икономическия живот на страната позволява на същите тези олигарси да се гаврят с работника си, да му изплащат трудово възнаграждение по-ниско от това в държавите от Африка, Латинска Америка и Азия. По този показател държавите от Третия свят отдавна надминаха европейска евроатлантическа България, а трудът на българина е сведен до робски!

В резултат на неолибералната престъпна приватизация, довела до остра липса на работни места, до неуважение към труда на работещите и унищожителното заплащане, наложено от олигархията, и липсата на държавна

регулация, страната ни бе напусната от близо 2 (два) милиона български граждани, които в състояние на паника и погнуса потърсиха своето оцеляване и това на децата си зад граница. Благодарение именно на неолибералната лудост страната ни бе лишена от поколения специалисти, а ние се превърнахме в донор на най-ценния ресурс – човешкия!

Продажни, крадливи и духовно нечистоплътни български политици и кабинети, подкрепяни финансово и логистично от т.нар. западни партньори, с помощта на сервилни български медии и журналисти, превърнаха Република България в оазис на неолибералната перверзия, отхвърляща всяка една форма на държавен контрол над естествените монополи и природните ни богатства. Държавната собственост бе обявена за форма на комунизъм, докато в същото време подобни политики са най-естествена реалност и принцип в едни от най-развитите пазарни икономики в света като Южна Корея, Канада, Австралия, Швеция, Норвегия, Финландия, Франция и редица други държави.

Един от принципите на неолиберализма за свободен пазар и липсата на държавна регулация върху цените на стоките и услугите от първа необходимост позволи картелните споразумения между големите чуждестранни вериги, респективно до необосновано високи цени спрямо покупателната способност на населението. Цените на горива, хранителни продукти, лекарства и др. в страната ни днес са по-високи от същите в редица държави от ЕС. Благодарение на неолибералната лудост стигнахме да абсурда животоспасяващи лекарствени продукти, произведени на българска територия, да бъдат по-скъпи за българина, отколкото същите български продукти и препарати в съседни нам държави.

За огромно съжаление вече 27 години държавата ни изповядва принципите на неолиберализма и може би е настъпил моментът, в който да направим една рекапитулация и равносметка на резултатите от насилствено наложената ни човеконенавистна неолиберална философия, превърнала страната и народа ни в кръводарители на чужди, много по-развити икономики и общества. Трансформирала народа ни в най-бедния не само в Европа, но по-беден и нещастен от народите в държавите от Третия свят! Докарал населението ни до болезнена апатия и тотална безизходица. До финансово-икономическо, физическо-психично, до поэтапното и пълното ни унищожение и изчезването ни като нация!

А ето и „великите“ достижения на неолиберализма в страната ни. По данни на ЦРУ населението на България се е стопило с близо два милиона души за периода 1989 г.-2013 г. От малко над 9 милиона души до 7 милиона души. Според НСИ (Национален статистически институт) храните у нас са

поскъпнали 50 пъти за последните двадесет години, цените на тока, парното и здравните услуги са скочили 120-130 пъти, а средната заплата се е увеличила едва 4 пъти. Към декември 2015 г. цената на хляба се е повишила близо 64 пъти (с 6400%) за последните 20 години. За месото се отчита доста по-скромен скок – едва 36 пъти. Почти същият е процентът и за рибата. За мляко и сирене обаче сега плащаме близо 45 пъти по-скъпо (4460%), отколкото сме давали през 1995 г. Скокът в цените на плодовете и зеленчуците за 20-годишния период е 53-54 пъти. Доста по-скромен ръст според данните на статистиката има в цените на облеклото и обувките. За същия период те са се увеличили малко над 25 пъти. За олио и масло вече плащаме 51-52 пъти повече, а за кафе и чай – 27 пъти. Захарта и другите сладки изкушения ни излизат 44 пъти по-скъпо. Днес ходенето по кръчми и барове вече ни коства 75-76 пъти повече в сравнение с края на 1995 година. Със 7500% са поскъпнали и хотелите. За алкохолните напитки и цигарите се отчита ръст на цените в рамките на 140 пъти. Тройно по-висока в сравнение с тази при храните е инфлацията на разходите по жилищата, включително комуналните услуги. За същите 20 г. поскъпването на тази група е малко над 12 000%, или 120 пъти. За електроенергията изчислената от НСИ инфлация е над 13 100% (131 пъти), а за тези на парното – близо 13 500 % (135 пъти). Хората, които се греят с течни горива, плащат 137 пъти по-скъпо за тях в сравнение с 1995 година. 118 пъти пък са се вдигнали цените на твърдите горива като въглища и дърва. Услугите по сметосъбирането са се повишили близо 190 пъти. За услугите в сектора на здравеопазването се отчита инфлация от 7500% за 20-годишния период. Най-голямо увеличение е регистрирано при лекарските услуги – с 14 300% (143 пъти), следвани от болничните услуги – 125 пъти. При транспортните услуги увеличението на цените е 6600% (66 пъти). Сериозна инфлация - над 143 пъти, НСИ показва и за образователните услуги, като най-много е поскъпнало висшето образование – 175 пъти. И всички тези увеличения на цените са при едва 4 пъти увеличение на заплатите за същия период! Това е икономически геноцид, наложен ни от неолибералния модел, изискващ свободен пазар и дерегулация!

Резултатите от този икономически геноцид над българския народ не закъсняха. Според данните на ЦРУ за 2015 г. Република България е на трето място в света по смъртност, като пред нас са единствено Лесото и Украйна. Според писмен отговор, зададен от АТАКА към министъра на здравеопазването на Република България г-н Москов, към 2013 г. в България 19,5% от българската популация в даден етап от живота си е преживяла психично разстройство (ЕПИБУЛ). На прост език, около 1,4 милиона българи са търсили психиатрична помощ, благодарение на „чудесата“ на неолиберализма. И тази цифра от 1,4 милиона души при около 7 милиона население не включва хората, които по една или друга причина не са

потърсили специализирана медицинска психиатрична помощ. Според различни медицински лица, специалисти и експерти страната ни е на първо място в Европа по смъртност от инфаркти и сърдечни-съдови заболявания. Според ненужната на никой Национална здравно осигурителна каса (НЗОК) към април 2005 г. диабетно болните в страната ни наброяват 400 000 души. У нас има 200 000 души със злокачествени образувания. Всяка година се разкриват нови 26 000 случая на рак, което е два пъти повече отпреди 20 години. Разбира се, всичко това е породено от стрес, несигурност, притеснения за работното място, за утрешния ден, за хляба, за образованието на децата на България, за сметките към неолибералните търговски чудовища, за операция, ток, вода, парно, дърва, газ, храна, дрехи. За кредитите към охранените мазни и безскрупулни банкери, за това дали олигархът няма да ни уволни и да ни лиши от „огромната“ ни робска заплата от 200 лв. Болна нация – народ, натикан в бездната на страха, но неолиберален!!! Болен, беден и смачкан народ! И после се чудим защо народът е алкохолизиран и наркоманизиран, защо се продава и защо не разсъждава трезво и критично. Народ, поставен умишлено в клещите на неолиберализма, откъснат целенасочено от духовността и съпротивата срещу експлоатацията на капитала.

Според Световната банка ръстът на БВП на Република България за 2015 г. е 1,5%, което е в пъти по-ниска стойност от ръста на БВП за 2015 г. на държави от ранга на Буркина Фасо, Бурунди, Етиопия, Габон, Гана, Судан, Свазиленд, Зимбабве, Замбия, Мозамбик и стотици други държави от Третия свят. Положението с годишното БВП на България не е по-различно.

В крайна сметка ние трябва да признаем, водени от фактите, че неолиберализмът е най-голямото зло, което се е случвало на държавата ни от турското робство насам. Ето защо ние от АТАКА предлагаме наказателно преследване срещу лицата и организациите, които проповядват и разпространяват неолибералното робство в страната ни. На тези, които проповядват правотата и нуждата от тази човеконенавистна идеология, която поставя „на карта“ цялостното ни съществуване като нация.

София 16.03.2016 г.

ВНОСИТЕЛИ: